

PROTOKOL O HODNOCENÍ DIPLOMOVÉ PRÁCE
(Posudek oponenta práce)

Práci předložil(a) student(ka): **Bc. Klára CÍSLEROVÁ**

Název práce: **Psychohygienické aspekty ve vyučovacím procesu**

Předmět hodnocení	Výborné	Velmi dobré	Dobré	Nevyh.
Splnění cíle a rozsahu zadání	x			
Úroveň zpracování teoretické části	x			
Úroveň zpracování praktické části		x		
Projektová a metodologická koncepčnost	x			
Vhodnost použitých metod	x			
Způsob zpracování dat	x			
Správnost, důkladnost vyhodnocení výsledků		x		
Odborná jazyková úroveň	x			
Formální uspořádání a úprava (text, grafy, tabulky)	x			
Práce s odbornou literaturou (citace a odkazy)	x			
Celková odborná úroveň DP	x			
Celkový přínos DP	x			

Doplnění hodnocení, připomínky:

Teoretická část diplomové práce (dále jen DP) obsahuje teoretické poznatky, které se zabývají psychohygienou jako vědou obecně, ale zejména pak psychohygienou ve vyučovacím procesu. Autorka správně informuje o psychohygienických aspektech souvisejících s vyučovacím procesem, ale také konkrétně o tématech psychohygieny ve spojitosti s učitelskou profesí. Diplomantka prokázala velmi dobrou orientaci v bohaté české odborné literatuře (včetně elektronických zdrojů). V prvních kapitolách čerpá ze starší (nicméně stále platné) literatury, především Míček (1984), Provazník (1985) a Řehulka (1988). V dalších kapitolách uvádí již zajímavé poznatky z novějších článků např. Mlčáka (2002), Paulíka (2002), Smékala (2007) či Urbánka (2012). K teoretické části mám tyto drobné připomínky: podle normy ISO 690 (platné od března r. 2011) je třeba i u volných citací uvádět číslo strany; místo pojmu „neuróza“ začíná být důsledně používán termín „neurotická porucha“, na str. 25 nahoře je nepřesně uveden pojem „osobní vlastnosti“ místo správného „osobnostní vlastnosti“ (dříve byla tato nepřesnost tolerována). Tyto připomínky ale nikterak nesnižují velmi dobrou úroveň této části DP. Oceňuji, jak autorka jednotlivé citace doplňuje spojovacím komentářem, ve kterém provádí srovnání různých pohledů na

zkoumanou problematiku od různých autorů. V posledních kapitolách DP se pak správně zaměřuje na problematiku zátěže učitelů.

Praktickou část tvoří výzkum provedený na vybraných osmi základních školách v Plzeňském kraji, jehož cílem bylo především zmapovat dodržování psychohygienických podmínek, vymezit nedostatky v této oblasti a dále zjistit úroveň spokojenosti učitelů na těchto školách. Podklady pro výzkum byly získány prostřednictvím metody nestandardizovaného dotazníku (38 uzavřených otázek a jedna otázka otevřená) a rozhovoru s řediteli tří škol. Velice oceňuji, jak kvalitně se autorce podařilo tento materiál (získaný od 117 učitelů) graficky zpracovat a vyhodnotit.

Připomínky, dotazy, které by se mohly stát předmětem obhajoby:

- proč museli učitelé uvádět přesně svůj věk (stačilo rozmezí) a dále pak svůj vyučovaný předmět (nebylo vůbec vyhodnocováno)? Dotazník pak nebyl anonymní (učitel M-F ve věku 33 let je na škole vždy jen jeden) a to je možná příčinou toho, proč tolik učitelů dotazník nevyplnilo (možná je odradila i délka dotazníku, otázky s nulovou četností měly být po předvýzkumu vyřazeny)
- na str. 33 je uveden zajímavý závěr z nových výzkumů o tom, že nekázeň žáků zvládají lépe učitelé muži a mladší učitelky. Jak lze tento závěr vysvětlit? A je vůbec tento závěr obecně pravdivý? (na mnoha základních školách mají totiž zcela opačné zkušenosti)
- na str. 84 se píše: „... byl statisticky prokázán rozdíl v názorech mužů a žen i učitelů prvního a druhého stupně pouze u tvrzení č. 36“. Pomocí jaké statistického testu to bylo prokázáno a s jakým výsledkem?

Diplomovou práci považuji za zdařilou a doporučuji ji k obhajobě.

NAVROVANÁ ZNÁMKA:

výborně

Datum: 22. května 2013

PhDr. V. Holeček, Ph.D., oponent DP

